

Written by

Friday, 25 December 2009 07:30 - Last Updated Friday, 25 December 2009 07:33

அரிக் கனே விளக்கொளியில்
கண்ணரெயும் வலேனை எப்பொழுதும்.

நீ ளும் வலேனையின் முடிவில்
நிலவா காய் த்து விடும்...
அல்லி மலர்ந்து
காளம் ஆவியிழந்துவிடும்..

வலேனை முடிந்ததும் நரே
கூபிசகைக் கு பகைவியலாது
பண்ணையார் வீட்டில் பல
'வெட்டிவலேனை' கப்பிடும்
வரப்பு காயாமல் வதைத் தவன் பிள்ளை
தாய் பாலுக்கு ஏங்கி
உதடுகள் காய்ந்து வெடித்திடும்.

படியாள வீட்டு அடும்புச் சாம்பலும்
பண்ணை வயலுக்கே சொந்தம்!
கூலி விவசாயி கூபிசையிற் படர்ந்த சூரகை காயும்
பண்ணையார் அடும்புக்கே சொந்தம்!
இதவிடக் கொடும்மை,
பண்ணையாடிகைகள் மூதலிரவும்
பண்ணையார் படுக்கைக்கே சொந்தம்!

இமைகளை நிமிர்த்தி.. எதிர்த்துப் பார்த்தால்
"சவாக்கடியும்", "சாணிப்பாலும்" தண்டனை
இதுதான் அன்றைய நிலப்பிரபுத்துவ தஞ்சை.

தஞ்சைத் தரணியெங்கும் தனிப்பெரும் கோயில்கள்...
திருத்தலப் பெருமனை பசும் தடித்தடி சாமிகள்...
எல்லையில்லா சக்தி கொண்டதாய் சொல்லப்படும்,
எந்தவொரு தயைவமும்

Written by

Friday, 25 December 2009 07:30 - Last Updated Friday, 25 December 2009 07:33

ஏழை விவசாயிகள் மலே
ஏவப்பட்ட அல்சசேன்.

கடவுளின் பெயரால்,
இனாம்தார், பிரம்மதேயம் எனும் பெயரில்
ஏக்கர் கணக்கில் நிலங்களை வளதத்து
"கலம் கலமாய்"
கஃலி விவசாயி குலங்களை அறுத்து
பண்ணையடிமைகள் உழைப்பை
வெண்ணையாய் நக்கின
பார்ப்பன நகங்களும், சஃத்திர மடங்களும்

வள்ளம், புயலால்
விளைச்சல் குறைந்தால்,
கஃலிவிவசாயி அளக்கும்
வாரம், குத்தகை அளவு குறைந்தால்
கஃலியின்றி அவர் வயிற்றிலடித்த மடங்கள்.
கோபுரத்தினின்றும் அவர் விழுந்து சதெத்த
சவைக் கொலைகள்!

இசைவான நிலைளக் காத குற்றத்திற்காக
கசையடிகள் கொடுத்திட்ட காட்சிகளை
காட்டிநிற்கும் சமீபமண்டல சிறப்பங்கள்!

தஞ்சை வடபகுதி;
தரூமபுரம், திருப்பனந்தாள்,
அகலோபில சங்கரமடம்,

தஞ்சை தனெப்பகுதி;
மதுக்கஃர், பாப்பன்காடும்
சிக்கவலம் ஜமீன்தார்கள்

தஞ்சை நடுப்பகுதி;
வடபாதி மங்கலம், நடுமப்பலம்

கோட்டார், வலிவலம், குன்னியார்
பண்டி, உக்கடை, கபிஸ்தலம்

எங்கும் பண்ணையாதிக் கத்தின் கொடும் பலம்.

கபிஸ்துலமும் குன்னியரூம்
காங்கிரசுப் பண்ணைகள்.

வடபாதியும், நடுமும் பலமும்
நீ திக் கட்சி பண்ணுகைள்.

ஏழை கஃலிவிவசாயிகள் சூயமரியாதைக் காக
எந்தத் 'திராவிடமும்' பரேயக் கம் கண்டாரில்லை,
தாழ்த்தப்பட்ட விவசாய வர்க்கத்திற்காக
'தலித் தம்பிரான்களும்' ஓரியக் கம் விண்டதில்லை.
எதிர்த்துக் கட்டே பாரில்லை...

‘பார்ப்பன, சஃத்திரப்’ பண்ணையைம்
என ஏங்கிக் கிடந்த கழனியங் கும்
சங்கொடி இயக்கம் துளிர்த்தது!
சுற்றினில் நடாங்கிய கைகளில் ஓரு..
சிவப்புத் திமிர் மூளைத் தது,

”அபித் தால திருப்பி அபி!
ஏண்டி என்றால்.. ஏண்டா எனக் களே!
சாதிச் சொன்னால் மனோதி நட!
உழைப்பவர்க்கே நிலம் சொந்தம்
உழைப்பவர்க்கே அதிகாரம்!”
எனக் கம்யூனிச இயக்கம்
கற்றுக் கொடுத்தது, களத்தில் விளைந்தது.

சுகந்தை என்றும், அமிஞ்சி என்றும்

பள்ளு என்றும், பறை என்றும்
பழிக் கப்பட்ட உழகைகும் வரக்கத்தை
அதே ஊரில் தோழர் என்று நிமிர் வதைத் தது.

அகந் தை கொண்ட ஆதிக் க சாதியுணர் வை
அடியறுத் து
விவசாய சங்கமாய் ஒன் றிணதைத் தது.

தனெ் பரெை சரேந் தது
விதனெலெ் லாய் கம்ய் னிசம்
தஞ் சைக் கழனியெ் கும்
நடவு சயெ்தூர் சீ னிவாசராவ்.

விடும்மோ பண்ணைகள்,
அவர் துலகைக் கூ விலை வதைத் தனார்.

அவரோ.. தலமைறவான பபோதும்
ஊரூக் கு பல தலகைளாை உருவாக் கிக் கொண்டே பபோனார்!

நெற்பயிற் காதத்தது
அவர ரகசிய பயணம்
வரப்பின் நெருஞ்சியும் இளகிடும்
அவர ராத் திரி காலதடம்
நீ ளும் வர்க்கப் பரோட்டத்திற்கு
நிலவும் ஒத்தழைத்து
அவரன ஆற்றற்படும் திய
அமாவாசைக் கட்டடங்கள்.

களப் பால் குப்பு, தனுஷ்கோடி,
மணலபீர் மணியம் மை.. இன்னும்
பயர்கள் பலவாய் காயத்தன சநெந்லெ.
சங்கையே நெறித்த பதோதும்
விவசாய சங்கமே உயிரின
காவிரிப் படுகை கன்னன் முழங்கின.

Written by

Friday, 25 December 2009 07:30 - Last Updated Friday, 25 December 2009 07:33

வறேஹுவழியினி...

கபலியுயர்வு, கொத்தடிமதைத் தடவை,
வாடா, பபோடி, சவகக்கடி, சாணிப்பால் நிறுத்தம்
என பண்ணைகள் கொஞ்சம் பதுங்கின.

சோழநாடு சோறுடதைத் து

எனப் பதனை சிறப்பு!

ஆங்கே... கமயினிசம்

நிலப்பண்ணைகள் அதிகாரமுடதைத் து

உழைக்கும் வர்க்கத்தின் உயிர்ப்பு!

நறேற்று வரை...

தன் நிழல் திரும்பிப் பார்க்கவே

தயங்கி நடந்த சரேிகள்...

பண்ணையை நிமிர்ந்து களைவி கடைப்தும்

பணிதல் மறந்து

சுயமரியாதையாய் வாழ்ந்து பாற்ப்தும்...

கபலி உயர்வனை விட,

கொதிப்பறையது ஆண்டகைகளுக்கு.

தாழ்த்தப்பட்டவர்

எனப் பதற்காய் மட்டுமல்ல,

அரலிட்டர் கபலி

அதிகம் கடைடாரனென்பதற்காய் அல்ல

தம்மை எதிர்க்கும் அரசியல் சக்தியாய் ஆனது கண்டு,

சாதியால் தகர்க்க முடியாத

செங்கொடி அமைப்பாய்..

உழைக்கும் மக்கள் எழுந்தது கண்டு

கலக்கமடந்தனர் நிலப்பிரபுகள்.

வரேளோடிய கமயினிசத்தின்

போராட்ட அழகோடு

புத்தக கிடந்தது வண்ணம்ணி

தீ ராத வன்மத்துடன்

அதைத் தீ க்கிரயைக்க

தருணம் பார்த்தன பண்ணைகள்.

நெருப்புக்கும் இரக்கம் வந்து
நின்று விடும்மோ எனப் பயந்து
மலேமும் , மலேமும் எண்ணையை உஹ்றி
எரிதழல் மட்டினான் .

எரியும் நெருப்பையும் தாண்டித்
தன் பிள்ளையாவது பிழைக்கட்டும் என
ஒரு தாய் வளியில் தக்கி எறிந்தாள் குழந்தையை.
இதயமிழந்த இரிஞ்சுர் கும்பலோ
தப்பியக் குழந்தையை துண்டாய் வட்டி
எரியும் குடிகையில் எறிந்து மகிழ்ந்தது.

வர்க்கப் பரோக்கு
இனி வாரிசே இல்லையென
திமிரில் சிரித்தான் இரிஞ்சுநர் நாயுடும்

திரும்பச் சிரித்தது உயர்நீதி!
காரடோட்டும் கவுரமான கைகள்
இப்படியொரு காரியத்தைச் செய்வாதன
விடுதலை செய்து
கொட்புரன் கோபால கிருஷ்ண நாயுடுவாக்கு
ஆரத்தி எடுத்தது நீதிமன்றம்.

கஃலி உயர்வு கட்டேடான அத்தான்
கூண்டபிபட்டுச் சதெதான்... என
வசனம் பசேயதி.மு.க. அரசும்
வழக்கை அத்தோடு புததைதான்.
இந்த அநியாயத்தை

எந்தத் தயவுமும் கீட்கவில்லை....
கடசையில..
இருஞ்சார் நாயுடும் விதிவலியை
நக்சல பாரியமே முடித்தான்.

Written by

Friday, 25 December 2009 07:30 - Last Updated Friday, 25 December 2009 07:33

நெருப்பினில் வகோத
வெண்மணிக் கனவன...
புததைத் திட வியலாத வர்க்கத்தீ யன
வளர்ப்பவர்க்கு மட்டும்மே
வெண்மணி சொந்தம்

வெண்மணிச் சமர்க்களத்தில்
போலிக் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு
ஏன் அமர்க்களம்?

போராடி உயிர்தீ த்த விவசாயிகளுக்கு
வெண்மணி பக்கம் வீ ரவணக்கம்.
போராடும் விவசாயிகளுக்கு
நந்திகிராமில் துப்பாக்கிச் சூடும்.

மிட்டா,மிராசை எதிர்த்தவர்களுக்கு
வெண்மணியில் மலர் வளையம்
டாட்டா கம்பனியை எதிர்ப்பவர்களுக்கு
மறேசு வங்கத்தில் சமாதானம்.

பேயசு பண்ணைக்கு
புளக்கை வலை சய்யும் இடதும்,வலதும்
இருஞ்சார் பண்ணையை எதிர்த்துப் போராடிய
தியாகிகள் பெருமையைத் தீ ண்டுவதா?
போலிக் கம்யூனிஸ்டுகளின் பாழும் முகத்தில்
காறித் துப்புது சுவைக்கொடி!

இறந்தவர் சாதியை
சொந்தம் கொண்டாடும் பல இயக்கங்கள்
ஆனால் ...இறந்தவர் லட்சியம்
சொந்தம் கொண்டாட நக்சல்பாரிகள்!

வெண்மணித் தீ அடங்கவில்லை இன்னும்
ஊரையே கொளுத்துகிறது உலகமயம்...

ஊரவைட்டுத் துரத்துகிறது விவசாயம் ..
தப்பித் து தஞ் சமடையும் கடுபிசகைளை
எரிக் கிறது நகரமயம் ...
கதைத் தொழில் ஓடித் து, சிறுகடலை பிடுங் கி
கொத் தடிமையாக் கும் தனியார் மயம் ...
நகரங் கள் தடே.. நாட்கள் ஓடி
இனியும் தப் பிப் பிழகைக் க வழியின் றி
விவசாயிகளை எரிக் கிறது தாராளமயம் ..

இருஞ்சுரர் கோபால கிருஷ்ண நாயுடா
இன்னும் சாகவில்லை..
இருங்காட்டுக் கோட்டையில்
ஹண்டாயாய் சிரிக்கிறான்..

ஆயிரம் வலிகள் வளதெத்து
டாட்டாவாய் நடுகின்றான்..

இனாம்தார் அம் பானியாய்
எல்லா பக்கமும் அறுக்கிறான்..

கனோக், பபெர்சியாய்
நம் குளம், ஆறுகள் குடிக்கிறான்..

கூடிசையில் படர்ந்த பிச்சணி அல்ல..
அதன் விதையும் எனக்குச் சொந்தமென
மானசாண்டவாக பறிகுறான..

இனி தப்பிக்க வழியில்லை..
என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

கடே'கிறார்கள் வணை'மணித் தியாகிகள்

Written by

Friday, 25 December 2009 07:30 - Last Updated Friday, 25 December 2009 07:33

வர்க்கப் பஹோட்டத்தின் வாரிசுகளே
பதில் சொல்லுங்கள்!

-ஐ ஐஐஐஐ.ஐஐஐஐஐஐஐஐ

<http://www.vinavu.com/2009/12/25/venmani/>